

Projekt

z dnia 12 czerwca 2024 r.

Zatwierdzony przez .....

**UCHWAŁA NR .....
RADY GMINY LUBICZ**

z dnia ..... 2024 r.

w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy skargi na uchwałę Rady Gminy Lubicz nr XLI/540/22 z dnia 31 marca 2022 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Nowa Wieś wraz z odpowiedzią na skargę

Na podstawie art. 18 ust. 1 i ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 609 i 721) w związku z art. 54 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1634, 1705 i 1860) Rada Gminy Lubicz uchwała, co następuje:

§ 1. Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy skargę z dnia 22 maja 2024 r. (data wpływu do organu: 29 maja 2024 r.) na uchwałę Rady Gminy Lubicz nr XLI/540/22 z dnia 31 marca 2022 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Nowa Wieś wraz z odpowiedzią na skargę.

§ 2. Treść odpowiedzi na skargę, o której mowa w § 1, stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Lubicz.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia i podlega ogłoszeniu w sposób określony w § 63 ust. 1 Statutu Gminy Lubicz.

Przewodniczący Rady Gminy

Marcin Różycki

Załącznik do uchwały Nr .....
Rady Gminy Lubicz
z dnia.....2024 r.

**Odpowiedź na skargę
Uzasadnienie**

Lubicz Dolny, dnia ... czerwca 2024 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Bydgoszczy
ul. Jana Kazimierza 5
85-035 Bydgoszcz**

Skarżący: Henryk Stanisław Oboński
ul. Jaracza 10
87-100 Toruń
Organ: Rada Gminy w Lubiczu
ul. Toruńska 21
87-162 Lubicz

**Odpowiedź na skargę
z dnia 22 maja 2024 r. na Uchwałę nr XLI/540/22 Rady Gminy Lubicz z dnia 31 marca 2022 r.
w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Nowa Wieś**

Na podstawie art. 54 § 2 Ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1634 z późn. zm.), przekazuję skargę z dnia 22 maja 2024 r. na Uchwałę nr XLI/540/22 Rady Gminy Lubicz z dnia 31 marca 2022 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Nowa Wieś wraz z aktami sprawy oraz niniejszą odpowiedzią, wnosząc o jej oddalenie w całości i uznanie jej za całkowicie bezzasadną.

Uzasadnienie

Skarżący Henryk Stanisław Oboński w dniu 22 maja 2024 r. wniósł skargę (doręczoną do tut. organu dn. 29 maja 2024 r.) dotyczącą stwierdzenia nieważności uchwały nr XLI/540/22 Rady Gminy Lubicz z dnia 31 marca 2022 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Nowa Wieś w części dotyczącej działki nr 47/5 położonej w m. Nowa Wieś – w zakresie terenu oznaczonego symbolem „102-ZK” – tereny zieleni krajobrazowej z zakazem zabudowy.

Przedmiotowej Uchwale Skarżący zarzucił naruszenie:

- 1) art. 1 ust. 1 pkt 2, art. 1 ust. 2 pkt 1, 2, 6, 7, art. 1 ust. 3 i 4, art. 6 Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 977 z późn. zm.) przez ich pominięcie w procesie podejmowania przedmiotowej uchwały, skutkujące przekroczeniem granic władztwa planistycznego;
- 2) art. 64 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483 z późn. zm.) oraz art. 140 Ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 1610 z późn. zm.) przez naruszenie ochrony prawa własności;
- 3) art. 15 ust. 1, art. 20 ust. 1 w związku z art. 10 ust. 2 pkt 1 lit. b Ustawa z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (t.j. Dz. U. z 2023 r. poz. 977 z późn. zm., dalej jako: „u.p.z.p.”) poprzez określenie przeznaczenia terenu stosownej działki w sposób sprzeczny z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Lubicz.

Organ w całości nie zgadza się z zaprezentowaną przez Skarżącego argumentacją.

W odniesieniu do zarzutów wniesionych przez skarżącego należy wskazać, że zgodnie z art. 3 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, kształtowanie i prowadzenie polityki przestrzennej na terenie gminy, w tym uchwalanie miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, należy do zadań własnych gminy. Zgodnie z orzecznictwem (por. Wyrok NSA z 6.03.2018 r., II OSK 1189/16) władztwo planistyczne stanowi kompetencję gminy do samodzielnego i zgodnego z jej interesami oraz zapewnieniem ładu przestrzennego, kształtowania polityki przestrzennej. Obejmuje ono samodzielne ustalenie przez radę gminy przeznaczenia terenów, rozmieszczenia inwestycji celu publicznego oraz określanie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy. Uchwalając plan miejscowy najczęściej następuje wyważanie interesów: prywatnego i publicznego, co nieuchronnie prowadzi do powstawania konfliktów interesów indywidualnych z interesem publicznym. Jak wskazano w wyżej przytoczonym wyroku NSA „o przekroczeniu władztwa planistycznego można mówić dopiero wtedy, gdy działanie gminy jest dowolne i nieuzasadnione. Jeżeli organy planistyczne gminy działają na podstawie i w ramach obowiązującego prawa, a samo uwzględnienie interesu indywidualnego byłoby sprzeczne z interesem publicznym lub chronioną przez ustawodawcę wartością wysoko cenioną, to nie można im zarzucić bezprawności działania, chociażby organy te nie uwzględniły złożonych w trakcie postępowania wniosków lub uwag. W przeciwnym wypadku planowanie straciłoby jakikolwiek sens i ograniczyłoby się tylko do terenów będących własnością podmiotów publicznoprawnych albo uzależnione byłoby od zgody lub żądań właścicieli nieruchomości kierujących się interesem indywidualnym.”

Należy wskazać, iż w ocenie Organu określenie przeznaczenia działki 47/5 położonej w Nowej Wsi jako tereny zieleni krajobrazowej ma swoje uzasadnione podstawy wynikające z lokalizacji na terenie objętym ograniczeniami ustanowionymi m.in. w następujących obszarach:

- obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Drwęcy, dalej: OChK Doliny Drwęcy, (cała działka) i wynikająca z niego strefa w odległości 100 m od linii brzegowej rzeki Drwęcy, w której obowiązuje zakaz zabudowy (część działki),
- obszar Natura 2000 Dolina Drwęcy (całą działka),
- obszar szczególnego zagrożenia powodzią (część działki),
- obszar potencjalnego osuwania się mas ziemnych (część działki).

Z punktu widzenia urbanistyczno-planistycznego wyznaczenie terenu w kształcie wąskiego klina, położonego między linią wyznaczającą odległość 100 metrów od linii brzegowej rzeki Drwęcy (zakaz zabudowy wynikający z OChK Doliny Drwęcy) a terenem potencjalnego osuwania się mas ziemnych, nie miało racjonalnych podstaw.

Do dnia 30 marca 2022 r. planem miejscowym była objęta jedynie część działki 47/5, przeznaczona pod tereny komunikacji (33KX i 104aKD). Tereny nieruchomości sąsiednich położone wzdłuż drogi wojewódzkiej nr 657 przeznaczone były wówczas m.in. pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną, natomiast tereny położone dalej, w kierunku rzeki Drwęcy, na rolniczą przestrzeń produkcyjną (rola, łąki, pastwiska) oraz zieleni urządzonej (20a-20f RP/ZP). Od 31 marca 2022 r. obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmujący swym zasięgiem obszar całej działki 47/5. Wyznaczone w nim tereny mieszkaniowe na omawianym obszarze są tożsame z terenami mieszkaniowymi w planie obowiązującym poprzednio, natomiast tereny zieleni krajobrazowej stanowią kontynuację terenów rolniczej przestrzeni produkcyjnej i zieleni urządzonej.

Nie bez znaczenia dla wyznaczenia przeznaczenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego jako zieleni krajobrazowa był fakt, że teren posiada szczególne walory przyrodniczo-krajobrazowe, co potwierdza występowanie na tym terenie obszarów form ochrony przyrody, to jest Obszar Chronionego Krajobrazu Doliny Drwęcy oraz Natura 2000 Dolina Drwęcy.

Ponadto na marginesie zaznaczyć należy, że Skarżący omyłkowo powołuje się na §58 Uchwały wskazując na tereny zieleni krajobrazowej z zakazem zabudowy, gdyż paragraf ten dotyczy terenów dróg publicznych klasy lokalnej.

Kolejny zarzut, jaki formułuje skarżący dotyczy naruszenia ochrony prawa własności. W tym miejscu należy wskazać, iż rolą miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest efektywne wykorzystanie przestrzeni oraz wyodrębnienie terenów wydzielonych na wykorzystanie tych przestrzeni gospodarczo i społecznie, a nie ingerencja w prawo własności mieszkańców. Stosownie do art. 1 ust. 3 u.p.z.p. ustalając przeznaczenie terenu lub określając potencjalny sposób

zagospodarowania i korzystania z terenu, organ waży interes publiczny i interesy prywatne, w tym zgłaszane w postaci wniosków i uwag, zmierzające do ochrony istniejącego stanu zagospodarowania terenu, jak i zmian w zakresie jego zagospodarowania, a także analizy ekonomiczne, środowiskowe i społeczne. Jeżeli osoba zainteresowana nie zgadza się z jakąś częścią projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, zgodnie z art. 8g u.p.z.p. może złożyć do niego wnioski lub uwagi. Podkreślenia wymaga fakt, iż odnośnie do działki 47/5 położonej w Nowej Wsi nie zostały zgłoszone wnioski ani uwagi dotyczące zagospodarowania tego terenu w projekcie miejscowego planu, który został uchwalonym zaskarżoną uchwałą, co wskazuje na jego akceptację przez Skarżącego.

Ustosunkowując się do zarzutu określenia przeznaczenia terenu stosownej działki w sposób sprzeczny z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Lubicz, należy wyjaśnić, że działka 47/5 w Nowej Wsi, w części terenu oznaczonego w planie miejscowym symbolem 102-ZK, w studium lokalizowana jest w strefie leśnej (L), z przeznaczeniem: tereny łąk i pastwisk (K2) oraz tereny predysponowane do zalesień i zadrzewień (Z2).

Dla Strefy leśnej L studium określa przeznaczenie terenu: Wskazane obszary to tereny położone w północnej i południowej części gminy, stanowiące fragmenty sołectw Gronowo, Lubicz Dolny, Lubicz Górny, Nowa Wieś, Kopanino, Złotoria i Grabowiec. Strefa stanowi przestrzeń otwartą o dominujących walorach przyrodniczych, w większości zalesiona oraz predysponowaną do zalesień i zadrzewień. Tereny te ustala się jako generalnie wolne od zabudowy, chronione przed nową zabudową, o ważnym znaczeniu dla zachowania naturalnej równowagi w przyrodzie regionu. Możliwość eksploatacji udokumentowanych złóż kruszyw wyłącznie na obszarach udokumentowanych złóż kopalin z zastrzeżeniem zapewnienia ochrony wód rzeki Drwęcy, podstawowych zasad gospodarowania w obszarze chronionego krajobrazu, a także ochrony krajobrazowej doliny Drwęcy. Ostateczne dopuszczenie eksploatacji złóż możliwe jest po stwierdzeniu braku negatywnych skutków dla istniejącego zagospodarowania. Jako podstawowy kierunek rekultywacji wskazuje się zalesienia lub rekreację. Ustala się maksymalną ochronę zasobów naturalnych oraz zakaz wprowadzania prac melioracyjnych, przekształcania naturalnego ukształtowania terenu itp.

Dla Terenów łąk i pastwisk K2 studium określa przeznaczenie podstawowe: tereny łąk i pastwisk. Zalecane zasady zagospodarowania terenów łąk i pastwisk: dopuszcza się zalesienia gruntów o niskich klasach bonitacyjnych, dopuszcza się możliwość lokalizacji sieci infrastruktury technicznej, linii napowietrznych i podziemnych, dróg obsługi rolnictwa, a także dróg publicznych, dopuszcza się lokalizację terenów rolnych, ustala się zakaz zabudowy z wyłączeniem obiektów i urządzeń odpoczynku w wyznaczonych miejscach oraz utrzymanie istniejącej zabudowy, dopuszcza się lokalizację cmentarzy w zależności od potrzeb przy zachowaniu ograniczeń i wymogów wynikających z przepisów odrębnych.

Dla Terenów predysponowanych do zalesień i zadrzewień Z2 studium określa przeznaczenie podstawowe: tereny zalesień i zadrzewień. Zalecane zasady zagospodarowania: wyodrębnione tereny to: nowe lasy o charakterze gospodarczym i ochronnym, zieleń rekreacyjna, zadrzewienia śródpolne, zadrzewienia przeciwerozyjne, zieleń wpływająca na regulację stosunków wodnych, obowiązuje zasada ochrony istniejącego zalesienia i zadrzewienia, zachowanie przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych walorów terenów leśnych stanowiących element systemu ekologicznego obszarów chronionych oraz istotny walor dla rozwoju rekreacji, gospodarkę leśną należy prowadzić w oparciu o specjalistyczne operaty urządzeniowo – leśne sporządzone przez właściwe służby, dopuszczalna jest ekstensywna zabudowa o charakterze określonym dla poszczególnych stref polityki przestrzennej, zaleca się generalnie zalesianie i zadrzewianie terenów skarp i zboczy (np. krawędź pradoliny), terenów po eksploatacji kruszyw naturalnych, ustala się zabezpieczenie dojazdu do terenów leśnych, dopuszcza się lokalizację cmentarzy w zależności od potrzeb przy zachowaniu ograniczeń i wymogów wynikających z przepisów odrębnych. w przypadku stwierdzenia na obszarze Naturze 2000 cennych siedlisk przyrodniczych niebędących zbiorowiskami leśnymi, nie wskazane jest zalesianie tego obszaru.

Wskazane przez skarżącego wskaźniki i parametry urbanistyczne dla zabudowy dotyczą zasad kształtowania zabudowy i zagospodarowania dla obszarów rozwoju turystyki i rekreacji zlokalizowanych w Józefowie i Nowej Wsi. Obszary te na rysunku studium oznaczone są brązową linią i w Nowej Wsi występują w północno-wschodniej części miejscowości, wokół zbiorników

wodnych. Na terenie działki 47/5 w Nowej Wsi obszary rozwoju turystyki i rekreacji nie zostały wyznaczone.

Ponieważ w studium na terenach łąk i pastwisk K2 ustalono zakaz zabudowy z wyłączeniem obiektów i urządzeń odpoczynku w wyznaczonych miejscach, natomiast na terenach predysponowanych do zalesień i zadrzewień Z2 dopuszczono ekstensywną zabudowę o charakterze określonym dla poszczególnych stref polityki przestrzennej, a tereny położone w strefie polityki przestrzennej leśnej L ustalono jako wolne od zabudowy i chronione przed nową zabudową, to zarzut niezgodności ze studium ustaleń planu miejscowego dotyczących zakazu zabudowy na terenie oznaczonym symbolem 102-ZK nie można uznać za trafiony.

Mając powyższe na uwadze, wnoszę jak we wstępie.

Załączniki:

1. uporządkowane akta sprawy;
2. uchwała nr XLI/540/22 Rady Gminy Lubicz z dnia 31 marca 2022 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Nowa Wieś;
3. odpis odpowiedzi na skargę.

Przewodniczący Rady Gminy

Marcin Różycki

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym, art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz uchwały Nr VII/79/19 Rady Gminy Lubicz z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Nowa Wieś, po stwierdzeniu, że nie zostały naruszone ustalenia Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Lubicz przyjętego uchwałą Nr XV/176/2011 Rady Gminy Lubicz z dnia 11 października 2011 r., Rada Gminy w Lubiczu podjęła w dniu 31 marca 2022 r. Uchwałę Nr XLI/540/22 w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Nowa Wieś.

Pismem z dnia 22 maja 2024 r. (data wpływu: 29 maja 2024 r.) Pan Henryk Stanisław Oboński złożył skargę na uchwałę Nr XLI/540/22 Rady Gminy Lubicz z dnia 31 marca 2022 r. w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego części wsi Nowa Wieś.

Zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, organ, którego działanie jest przedmiotem skargi (w przedmiotowej sprawie organem tym jest Rada Gminy Lubicz), przekazuje skargę sądowi wraz z aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie 30 dni od dnia jej wniesienia.

W świetle powyższego zasadne jest przekazanie skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Bydgoszczy wraz z odpowiedzią na przedmiotową skargę.

Przewodniczący Rady Gminy

Marcin Różycki